

Prokuratura Okręgowa w Radomiu działając w trybie art. 131 § 2 i 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks postępowania karnego (tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2026 roku, pozycja 490 z późniejszymi zmianami) informuje pokrzywdzonych ze sprawy 3032-2.Ds.8.2023 o skierowaniu w dniu 15 września 2026 roku do Sądu Okręgowego w Radomiu II Wydział Karny aktu oskarżenia przeciwko Marcinowi C. podejrzanemu o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk w zb. z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk, z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023. poz. 120) oraz z art. 586 kodeksu spółek handlowych, Annie C. podejrzanej o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 296 § 1 i 3 kk w zb. z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz Magdalenie S. podejrzanej o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 296 § 1 i 3 kk w zb. z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

POUCZENIE

Skazanie bez rozprawy – posiedzenie, wyrok, możliwość złagodzenia kary art. 343 k.p.k.

§1. Jeżeli nie ma zastosowania art. 46 Kodeksu karnego, sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku, o którym mowa w art. 335 k.p.k., od naprawienia szkody w całości albo w części lub od zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Przepis art. 341 § 3 k.p.k. stosuje się odpowiednio.

§2. Uwzględnienie wniosku jest możliwe tylko wówczas, jeżeli nie sprzeciwi się temu pokrzywdzony, należycie powiadomiony o terminie posiedzenia.

§3. Sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim przez prokuratora wskazanej przez siebie zmiany, zaakceptowanej przez oskarżonego.

§4. Postępowania dowodowego nie prowadzi się.

§5. Prokurator, oskarżony i pokrzywdzony mają prawo wziąć udział w posiedzeniu. Zawiadamiając pokrzywdzonego o posiedzeniu poucza się go o możliwości zakończenia postępowania bez przeprowadzenia rozprawy oraz wcześniejszego złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 54 § 1 k.p.k.. Udział podmiotów wskazanych w zdaniu pierwszym w posiedzeniu jest obowiązkowy, jeżeli prezes sądu lub sąd tak zarządzi.

§5a. Przed uwzględnieniem wniosku, o którym mowa w art. 335 k.p.k., sąd poucza obecnego oskarżonego o treści art. 447 § 5 k.p.k.

§6. Sąd, uwzględniając wniosek, skazuje oskarżonego wyrokiem.

§7. Jeżeli sąd uzna, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 335 § 1 k.p.k., zwraca sprawę prokuratorowi. W razie nieuwzględnienia wniosku wskazanego w art. 335 § 2 k.p.k.

sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych, a prokurator, w terminie 7 dni od dnia posiedzenia, dokonuje czynności określonych w art. 333 § 1 i 2 k.p.k.

Rozpatrzenie wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia przewodu sądowego art. 343a k.p.k.

§ 1. W wypadku złożenia przez oskarżonego wniosku, o którym mowa w art. 338a k.p.k., o terminie posiedzenia zawiadamia się strony i pokrzywdzonego, przesyłając im odpis wniosku.

§ 2. Sąd może uwzględnić wniosek, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Uwzględnienie wniosku jest możliwe tylko wówczas, gdy nie sprzeciwi się temu prokurator. Przepis art. 343 k.p.k. stosuje się odpowiednio.

§ 3. W razie złożenia kolejnego wniosku podlega on rozpoznaniu na rozprawie.

Przeprowadzenie postępowania dowodowego podczas nieobecności oskarżonego lub obrońcy art. 378a k.p.k.

§ 1. Jeżeli oskarżony lub obrońca nie stawili się na rozprawę, będąc zawiadomiony o jej terminie, sąd, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, może przeprowadzić postępowanie dowodowe podczas jego nieobecności, chociażby usprawiedliwił należycie niestawiennictwo, a w szczególności przesłuchać świadków, którzy stawili się na rozprawę, nawet jeżeli oskarżony nie złożył jeszcze wyjaśnień.

§ 2. W wypadku, o którym mowa w § 1, oskarżonego lub obrońcę należy wezwać lub zawiadomić o nowym terminie rozprawy, jeżeli termin ten nie był im znany. Przy doręczeniu wezwania lub zawiadomienia należy również doręczyć pouczenie, o którym mowa w § 7.

§ 3. Jeżeli sąd przeprowadził postępowanie dowodowe podczas nieobecności oskarżonego lub obrońcy w wypadku, o którym mowa w § 1, oskarżony lub obrońca może najpóźniej na kolejnym terminie rozprawy, o którym był prawidłowo zawiadomiony przy jednoczesnym braku procesowych przeszkód do jego stawiennictwa, złożyć wniosek o uzupełniające przeprowadzenie dowodu przeprowadzonego podczas jego nieobecności. Prawo do złożenia wniosku nie przysługuje, jeżeli okaże się, że nieobecność oskarżonego lub obrońcy na terminie rozprawy, na którym przeprowadzono postępowanie dowodowe na podstawie § 1, była nieusprawiedliwiona.

§ 4. W razie niezłożenia wniosku w terminie, o którym mowa w § 3 zdanie pierwsze, prawo do jego złożenia wygasa i w dalszym postępowaniu nie jest dopuszczalne podnoszenie zarzutu naruszenia gwarancji procesowych, w szczególności prawa do obrony, wskutek przeprowadzenia tego dowodu podczas nieobecności oskarżonego lub obrońcy.

§ 5. We wniosku o uzupełniające przeprowadzenie dowodu oskarżony lub obrońca ma obowiązek wykazać, że sposób przeprowadzenia dowodu podczas jego nieobecności naruszał gwarancje procesowe, w szczególności prawo do obrony.

§ 6. W razie uwzględnienia wniosku o uzupełniające przeprowadzenie dowodu sąd przeprowadza dowód uzupełniający, jedynie w zakresie, w którym wykazano naruszenie gwarancji procesowych, w szczególności prawa do obrony.

§ 7. Jeżeli oskarżony lub obrońca stawili się na termin rozprawy, o którym mowa w § 3 zdanie pierwsze, przewodniczący poucza go o możliwości złożenia wniosku o uzupełniające przeprowadzenie dowodu przeprowadzonego podczas jego nieobecności oraz o treści przepisów § 4 i § 5, a także umożliwia mu wypowiedzenie się co do tej kwestii.

Samoistny oskarżyciel posiłkowy art. 54 § 1 k.p.k.

Jeżeli akt oskarżenia wniósł oskarżyciel publiczny pokrzywdzony może aż do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej złożyć oświadczenie, że będzie działał w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

Termin do złożenia wniosku o naprawienie szkody art. 49a k.p.k.

Pokrzywdzony, a także prokurator, może aż do zamknięcia przewodu sądowego na rozprawie głównej złożyć wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 Kodeksu karnego.

